

[Eva Møller]

større sikkerhed for de unge i deres valg af uddannelse og i den måde, de skal satse og tilrettelægge deres uddannelsesforløb på.

Derfor finder vi, at ændringer i optagelsesregler skal være så få som muligt, ligesom vi også ønsker, at systemet skal være så enkelt og gennemskueligt som muligt.

På den anden side finder vi det heller ikke hensigtsmæssigt, at man kører videre med et system, som har vist sin udygtighed til at løse problemerne, og som har en lang række fejl, hvorfor vi kan bakke det system op, som ministeren har indført. Vi tror på, at det kan bære også i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til fru Eva Møller, at i 1976, hvor Folketinget behandlede det socialdemokratiske forslag om indførelse af et adgangsreguleringssystem, var hverken fru Eva Møller eller jeg medlem af det høje Ting. Når man kigger tilbage i historiebøgerne, kan man se – og det vil jeg så gerne bede fru Eva Møller om at sige om hun er enig med mig i – den fortolkning af de historiske kilder, at målet i 1977 og årene fremover ikke var, at man hvert år skulle afholde i størrelsesordenen 14.000–16.000 unge fra at komme i uddannelse. Målet var at få de unge derhen, hvor arbejdsmarkedsbehovet var. Og det var rigtigt – det fremgår af Folketingets behandling – at det var på mellemuddannelser og på kortere videregående uddannelser. Det var det, Folketinget med baggrund i de fremskrivninger, man forsøgte at kigge ned i glaskuglen efter, havde som begrundelse for det.

Det har aldrig været et socialdemokratisk mål og bliver det forhåbentlig aldrig – det skal jeg i hvert fald gøre mit til – i sig selv at afholde unge fra at komme i uddannelse.

Dernæst kommenterer fru Eva Møller ministerens forslag om at have en form for adgangsbestrænsning mellem bachelor- og kandidatniveau. Jeg skal spørge, om fru Eva Møller er enig med mig i, at det kvalitetsniveau, som fru Eva Møller og jeg er enige om at der bør være i overgangen mellem bachelor og kandidat, bør være kendt for de studerende ved påbegyndelsen af deres uddannelse. Det er altså ikke noget, som man kan indføre, efter at de unge har gået 3 år i uddannelse, hvorefter man så siger: Så har vi i øvrigt et nyt adgangsbestrænsnings-

system, du skal igennem her, og kvalitetsniveauet er det og det.

Niveauet skal være kendt på forhånd, og ministeren kan ikke bare med baggrund i, at der er flere, der er kvalificerede til at gå til kandidatniveau, sige, at nu skal man sparke flere ud end dem, der har bestået på det kvalitetsniveau, som var forudsat, da de blev optaget.

Jeg vil gerne spørge fru Eva Møller, om hun er enig med mig i de synspunkter.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal sige til hr. Frank Jensen, at jeg flere gange i min ordførertale pointerede, at for Det Konservative Folkeparti var det ønskeligt, at alle unge kunne få den uddannelse, de helst ville have. På det punkt har vi altså samme hensigt, så vidt jeg kan forstå, som Socialdemokratiet.

Da man i 1976, siger hr. Frank Jensen, indførte adgangsregulering, var målet ikke at afholde unge fra at få en uddannelse, men at flytte unge fra en længerevarende videregående uddannelse til en korterevarende eller en mellem-lang. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen, hvor han ser forskellen i det, regeringen ønsker at gøre nu, hvor vi siger, at dette, at man er optaget på en bacheloruddannelse, nemlig en mellem-lang videregående uddannelse, ikke automatisk kvalificerer til en længerevarende videregående uddannelse. Det er den samme hensigt, vi har, nemlig at alle unge skal kunne få en uddannelse, og så erkender vi, at samfundet har ikke råd til at give alle unge en lang videregående uddannelse.

Jeg sagde også, at det var ønskeligt, at kriterierne var kendte, at man vidste, at man skulle opfylde kvalitetskravene for at kunne gå videre. Jeg skal sige, at det system med kendte kriterier, som man har, tror jeg at universiteterne og de øvrige højere læreanstalter selv er i stand til at forvalte, men jeg kan da gøre hr. Frank Jensen opmærksom på, at også da der sad socialdemokratiske undervisningsministre, var det således, at optagelse f.eks. på 2. del af tandlægestudiet var helt klart betinget af, hvor mange tandlægestole der var, og ikke af, hvor højt et gennemsnit man nåede. Så der er altså intet nyt under solen. Vi har alle et ønske om at gøre det bedst muligt, men det parti eller de partier, der sidder med regeringsmagten, har også et ønske